

Η προηγούμενη φορά που βρέθηκα στο νησί των Φαιάκων με BMW ήταν πριν από 50 χρόνια. Μόνο που εκείνο το BMW

είχε κάτι παραπάνω από διπλάσιο πλήθος τροχών λίγα περισσότερα από τα μισά κυβικά και αρκετά λιγότερο από τη μισή ισχύ.

Αύγουστος του '63, ολονύκτιο ταξίδι, ξαπλωμένος εγκάρσια, στο μικρό χώρο των πίσω καθισμάτων που είχαν αφαιρεθεί από το κόκκινο BMW 700. Πάνω από κάποιο τακίμι λάστιχα, μια τάβλα, μερικές πετσέτες και κάτω από την υπόλευκη ταπετσαρία του ουρανού. Με το μοτεράκι λίγα εκατοστά πιο πίσω να γουργουρίζει τα λίγα άλλα ζωντανά, αερόψυκτα κυβικά του. Μάλλον με νανούριζε όμορφα, διότι θυμάμαι τα πατρικά χεριά από καιρού εις καιρόν να με ξαναβάζουν στο κέντρο αυτής της πρωτότυπης κλίνης, αφού με τις επιταχύνσεις, τις επιβραδύνσεις, τις στροφές μαζευόμουν σαν σακί στις γωνίες.

Ο πατέρας πάντως επέστρεψε απογοητευμένος αγωνιστικά από εκείνο το ταξίδι. Εγκατάλειψη και μικροζημιές σε εκείνο το κόκκινο τετράτροχο κουκλί. Αντιθέτως, εγώ το θυμάμαι ως μια ευχάριστη περιπέτεια.

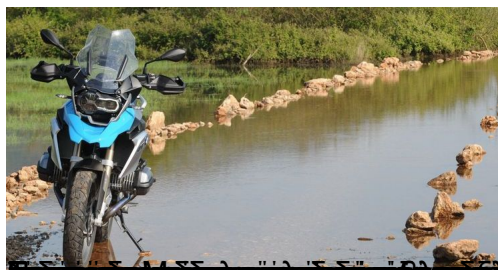
Ηταν η τελευταία φορά που ανεβήκαμε με BMW. Όλες οι υπόλοιπες χρονιές, ανελλιπώς από το '66 έως και το '71, ήταν με Cooper. Τις προσπερνώ διότι θα χρειαζόμουν πολλά MB για τη διήγηση.

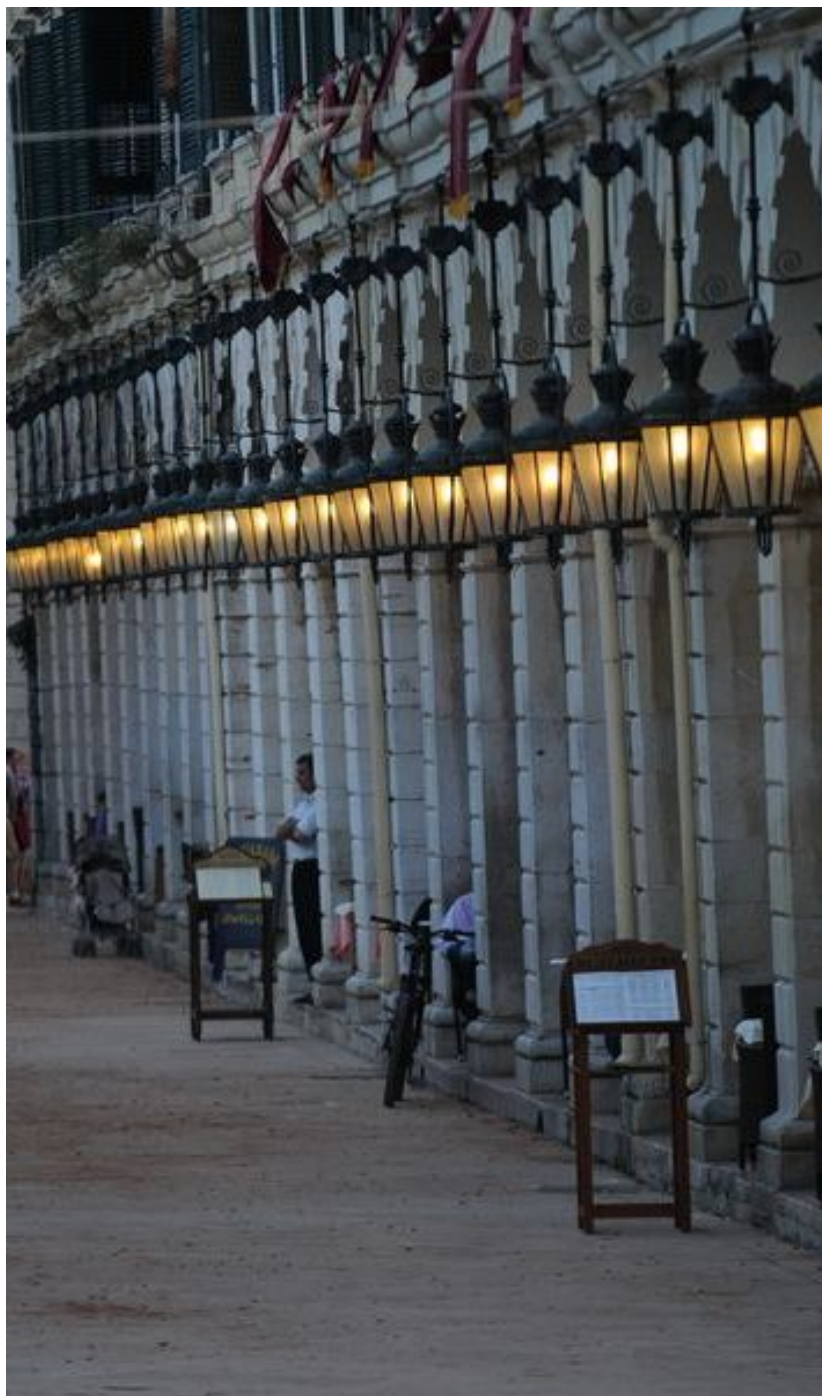
Σαββάτο 24 Αυγούστου 1963. Το 700 στη διαδικασία των δοκιμών κατάταξης ενώ στρίβει στην Ιόνιο βιβλιοθήκη

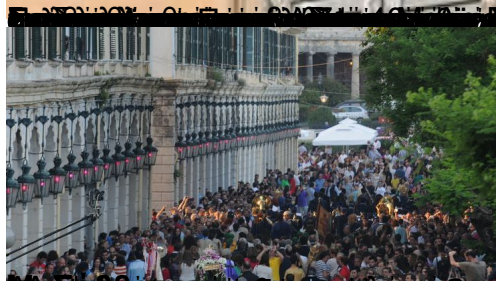
Μισό αιώ να αργότερα

Εχουν ήδη μεσολαβήσει δεκάδες επισκέψεις. Αρκετές από αυτές δίτροχες. Με 750 FZR, με Transalp
, με διάφορες
Africa
, με 990
Adventure
... Έτσι η τελευταία, μέχρι στιγμής, θα με ξαναγυρίσει στον αστερισμό της «προπέλας».

Αν υπάρχει μια ιδανική εποχή, μια ιδανική χώρα για να χαρείς μοτοσικλετιστικές διαδρομές, δεν θα είναι παρά η Ελλάδα την άνοιξη. Βάζω στην εξίσωση και την τελευταία 1200 GS και ανοίγουμε, by wire, το γκάζι.

အသုံးပြုမှုစည်းကမ်းချက်များ

...στον χώρο του προγράμματος, χαράσσοντας ένα μοναδικό αλλά σθεναρό

...στον χώρο του προγράμματος, χαράσσοντας ένα μοναδικό αλλά σθεναρό

